

Visitaforedrag

Gausel menighet, 31. oktober 2021.

Kjære vertskap, kjære Gausel menighet.

Knefallet ved alteret er helt nytt, gnistrende blått og stramt. Klart for at nye knær skal knele ned i årene som kommer, som de har gjort de 25 årene kirken har ligget her. 26. august 1996 ble kirken vigslet etter lang tid i midlertidige lokaler, og et levende engasjement fikk nå gode rammer i dette huset.

Bjørg Marit Bjørnevik sin kunst rammer inn rommet. «Forhenget er revnet» danner utgangspunkt for altertavlen. Foran møter Kristus oss med åpne hender. Som et sceneteppe som trekkes til side forsvinner det gamle, og det nye Jesus representerer, blir synlig. Jesus fornyer både mennesker og menigheter. Når Gausel menighet nå ser tilbake på 25 år er det viktig å gjøre det på en måte som kan gi inspirasjon til de neste 25 år. På samme måte som knefallet er nytt, trenger også menighetslivet fornyelse.

Jeg tenker om enhver visitas: «Det skal være godt å bli sett.» Etter disse dagene kan jeg si: «Det gir glede å være den som får se!» og bidra til at menigheten kan se seg selv med et nytt blikk.

Et ord fra Jesu Bergpreken får stå som overskrift: *Dere er verdens lys. En by som ligger på et fjell kan ikke skjules.* (Matt 5,14) Gausel kirke er lett synlig, den «knauser». Den er synlig fra de fleste steder i soknet og er, sammen med bydelshuset, en naturlig møteplass i bydelen.

I forkant har flere arbeidet godt med å gi en beskrivelse av menigheten, som også sier noe om menighetens plass i bydelen. Takk igjen til stab og frivillige for den gode forhåndsmeldingen.

Kirka

Kirkebygget spiller en viktig rolle i fortellingen om Gausel menighet. I 1996 stod huset der, innbydende, lyst og med rom for et mangfoldig menighetsliv. Kirken har et vennlig vindu ut mot bydelen og besøkende, men den ønsker også å være et sted man henter krefter for å gå ut i verden.

Gausel kirke er bygget for å være et sambruk mellom bydelshus og kirke. Biskopen konstaterer at sambruken og samarbeidet har sine utfordringer.

Siden bygget var nytt har menigheten, bruken og kommunens krav endret seg. Bygget har en hovedinngang, som var et viktig premiss i den arkitektoniske tenkningen av bygget, og som kirken til mange av sine arrangementer trenger tilgang til. Også bruken av byggets hovedkjøkken, kirkens publikumstoletter og andre mindre (gruppe) rom har det vært utfordrende å finne gode samvirke-løsninger på. Videre er det en utfordring med lydforholdene slik at flere rom kan brukes parallelt.

Biskopen vil påpeke at når det gjelder Gausel kirke, kan det ikke inngås avtaler eller legges opp til bruk i bydelshuset som er til hinder for at de pålagte tjenestene/gudstjenestene som

presten skal forestå, kan gjennomføres. Eksempelvis begravelse i ukedagene som ikke må hindres av aktiviteter i bydelshuset, som for eksempel støy eller at hovedinngangen fysisk ikke kan brukes.

Biskopen ber menighet/kirkeverge og bydelshus/kommune se på det løpende samarbeidet om bruken av bygget, slik at en finner best mulig løsninger på kort sikt. Biskopen mener at kirke og kommune må se på muligheten for en utvidelse av bygget på lengre sikt.

Det er krav om avklaringer av eiendomsforhold til de kirkelige eiendommene mellom kirke og kommune. Biskopen er glad for at dette arbeidet pågår i Stavanger og vil utfordre begge parter til å jobbe videre med dette slik at arbeidet kan sluttføres i rimelig tid.

Kirkehuset er en viktig aktør i denne unge menighetens liv. Men hus er ikke alt: Noe skinner gjennom. Fra alt som skjer her, fra menneskene som utgjør de levende steinene i menigheten stråler det ut noe godt. Jeg tror det er noe med Jesus? Visjonen lever: Leve i Jesus.

Aktivitetene

Stab og frivillige

Å være på visitas innebærer å få se en hel rekke spennende ting. Første punkt på alle visitaser er et stabsmøte. Slik var det også her i Gausel. Jeg fikk møte en stab med et stort engasjement, en gjeng som er bevisste på det de er gode på og våkne for det som kan utvikles og bli bedre. Engasjement og ekte liv deles: Her er latter, raushet og ærlighet. Staben utgjør, sammen med alle de frivillige, et kraftsentrum for det mangfoldige og vide arbeidet som drives her. Engasjement skapes også, og deles, i alle de ulike møtestedene det inviteres til.

Lokalmiljø

Jeg har også fått se et stort hjerte for nærmiljøet. På et engasjerende møte med politikere fra kommunedelsutvalget og familiekoordinator fra NAV, fikk jeg innsikt i at det også i denne kommunedelen er utfordringer knyttet til barnefattigdom og utenforskap. I ditt nabolag finnes det barn som ikke møter i bursdag fordi en ikke har råd til gave, eller ungdommer som ikke melder seg på fotballturnering fordi det koster penger. Jeg fikk se stor vilje til å jobbe med disse utfordringene på tvers. Det kirkelige initiativet «Hjerte for bydelen» går rett inn i dette med å utligne forskjeller: «Handling roper uendelig mye høyere enn ord». I samarbeid med NAV når man de familiene som trenger det mest. Samtidig er dette en utfordring til oss alle: Ser vi naboen vår?

Å strekke seg mot bydelen i enda større grad enn i dag, blir et viktig oppdrag for menigheten fremover. Frivillighetens år i 2022 gir en mulighet til fornyelse av den kraften som ligger i samarbeid på tvers, og til å se våre naboer. Mens jeg har vært her, har jeg hørt spørsmålet: «Hvordan kan vi jobbe enda bedre med å skape tilhørighet for enda flere?»

Biskopen har også fått se at kirkas kontakt med de to barneskolene, *Gausel* og *Godeset* og ungdomsskolen *Gautesete*, er svært god. En solid plan for dette samarbeidet ligger til grunn. Skolene setter pris på menighetens invitasjoner til gudstjenester og undervisning, og ønsker å fortsette dette samarbeidet. Kirken inviteres også inn i skolens arbeid med å være en

motkraft til forbrukersamfunnet: «Tenk om vi sammen kan ta høytidene tilbake og ha fokus på verdier», hørte jeg sagt. For en flott utfordring for kirken! Det er også godt samarbeid med alle barnehagene i soknet som inviteres til kirken i forbindelse med høytidene. Å pleie forholdet til skoler og barnehager bør være en prioritert oppgave for menigheten fremover.

Dåp

Det mørkeblå «dåpskaret» i alterbildet minner oss om at i dåpen skaper Gud noe nytt. Det er bevegelse i det. Den blå fargen her og i det nye knefallet kan klinge sammen og kanskje gi oss mot til å prøve nye veier. Fortsatt ønsker mange nybakte foreldre dåp for sine barn, men tallene går ned. Arbeidet med «Aksjon dåp» bør blåses liv i slik at dåp blir satt tydelig på agendaen.

Livslang trosopplæring

Alle menigheter må stille seg spørsmålet, hvordan når vi mennesker i soknet med evangeliet? I denne menigheten finnes det veldig mange svar på det.

Barne- og ungdomsarbeidet med søndagsskole, Kvikkas2 og ungdomsklubben G2 inviterer raust inn til fellesskap.

Trosopplæringsarbeidet opp til 13-års alder har vært i sterk vekst de siste årene. En har jobbet svært systematisk med rekruttering av deltakere og dette har gitt resultater. Det er tydelig at målrettet arbeid har gitt enda flere barn mulighet til å bli kjent med sin egen tro.

Konfirmantarbeidet er solid og favner mange. Da jeg møtte konfirmantene denne uken hadde de så mange gode spørsmål: «Hva betyr det å være kristen, for deg? Tror du på alt det som skjedde i Bibelen? Ber du daglig? Synes du en gudstjeneste varer for lenge?» Det må være rom for ungdommers spørsmål gjennom konfirmanttiden og de må oppleve varme.

I mini- og barnegospel deles sangglede og fellesskap. Flott å høre sanggleden og se de stolte utøverne. Energien som skapes sammen med bandet er herlig.

Musikk

Det lyder musikk i gangene i Gausel kirke. Kantor Ernst sitt arbeid med Gausel kirkekor, konserter og gudstjenester, lyder langt utover kirkebygget og jeg har hørt fortellinger om at kirkecoret har vært menneskers vei inn i menigheten.

Diakoni

Når Stavanger kommune nå sier «vi bygger fellesskap» kan vi med hånda på hjerte si at det gjør en også her i Gausel menighet gjennom bønn, besøk, husfellesskap og de ulike treffpunktene i kirken. Temakveldene «Tettere på livet», der en forsøker å romme hele livet, er en måte å åpne opp fellesskap for levd liv. Når vi er ærlige med hverandre, blir felleskapet tryggere. Når en ser muligheter for å strekke de diakonale armene enda lenger ut er «Hjerte for bydelen», initiert og ledet av diakon Anne Synnøve, et flott verktøy som kan både nå og eies av enda flere.

Sokneråd og Menighetsutvalg

De tillitsvalgte i soknet er personer med engasjement og kjærlighet for menigheten. Jeg vet at det krever mye, både tid og omtanke å lede en menighet. Menighetsrådet har det

overordnede ansvaret for å vekke og nære det kristne liv i soknet. Det er tid for å sette fokus på dette og sette av tid til å stake ut veien en nå skal gå sammen med staben.

Mer himmel på jord – på Gausel

Blått er himmelens farge: Kan dere løfte blikket? Lete etter nye veier for å skape mer himmel på jord? Menigheten er alltid *mer* enn det som kan nedfelles på papir og i pc-mapper, i strategier og visjoner. Menigheten er mennesker med mot og sår. Kirken er et hvilested for fred og rom for undring.

Jeg har ledd mye! Engasjement og arbeidskapasitet bæres av at folk har det bra sammen. Velsignet være det gode smilet og humøret.

En by som ligger på et fjell kan ikke skjules. Det glade budskapet skinner igjennom og får oppmerksomhet i alle aktivitetene, på en naturlig og god måte.

Nå har jeg sagt «alle aktivitetene» mange ganger i dette foredraget. Derfor en påminnelse: Den som vil mye, må hvile tilsvarende mye. Kirkestab og frivillige kan stå i fare for å forkynne noe annet enn evangeliet, hvis vi gjør mer enn vi har dekning for.

Jesus snakket ikke med omveier og hjelpeverb. «Dere ER verdens lys.» Søk og finn, bank på og la Jesus lukke opp for deg et rom der du kan stole på at alt er gjort ferdig. Det er nok.

Anne Lise Ådnøy
Biskop i Stavanger